

Noget, vi ogsaa have udtrykt i vor Mindretalsbetænkning. Det er nemlig vor Overbevisning, at den Plan, som de Herrer have foreslaaet os allerede for længere Tid siden, og som de yderligere have faaet det nyvalgte Folkething til at faa fast, i sit væsentligste Indhold — og som det Væsentligste af dens Indhold betragte vi Kjøbenhavns Besættning mod Søfiden — er fuldstændig uholdbar og vil ikke være til anden Nytte, end at man kaster Pengene ud ad Vinduet. (En Stemme: Hvorfor?) Det ærede Medlem spørger: Hvorfor? Men det ærede Medlem maa udfylde mig; jeg og flere andre Medlemmer i Salen have saavel i Sommersejtionen som ifjor tilstræffelig forsøgt at gjøre bekendt for dette Thing som for Alverden hvorfor. Nu at komme ind paa dette Spørgsmaal igjen turde være uønskværdigt. Da nu Forholdet for vort Bedkommende er saa, og da vi jo ikke have nogen som helst Art af Evne til at føre de Herrer bort fra deres rent politiske Opfattelse af dette Spørgsmaal, maa vi naturligvis høre os i saa Henseende for Majoritetens, og saa maa vi, da vi, som jeg før tillod mig at bemærke, have en fra de Herrer's aldeles forskjellig Opfattelse i politisk Henseende, og som Sagen nu staar, fuldstændigt slutte os til den høitærede Regjering og gjøre Bort til, at Sagen kan gennemføres lidt efter lidt, om end ganske vist efter vor Formening altsom langsomt. Om dette nu kan lykkes eller ei, vide de Herrer lige saa lidt som vi. Den anden Grund, hvorfor vi ikke saae os istand til at gaa ind paa de Herrer's Plan, laa ikke i Planen, men i Betingelsen for Planens Gjennemførelse. De Herrer opstillede som en Betingelse for, at det i det Hele taget kunde blive Staten tilladt at anvende de nødvendige Midler til sit Forsvar, en Fordring om, at der først skulde være vedtaget en Formue- og Indkomstskat. Vi fra vor Side erklærede paa Forhaand, at vi ikke vare Venner af en saadan Skat, at vi betragtede den i og for sig som en mindre heldig Foranstaltning, men at vi alligevel kunde være med til sammen med de Herrer at faae en saadan Skat gennemført; men, ganske vist, vi kunde aldrig være med til at gjøre det til en Betingelse, at en saadan Skat først var vedtagen, inden man maatte paabegynde Forsvarsforanstaltningerne. Jeg tror, at jeg hermed har givet vor Stilling fra forrige Aar og fra i Sommer et korrekt Udtryk. Vi kunne jo ikke nære nogen som helst Tvivl om, at, hvad Finansudvalgets ærede Flertal har foreslaaet, vil ogsaa blive vedtaget af dette Thing; men paa den anden Side have vi ogsaa, idet vi, som jeg udtrykte mig, i denne Sag nu fuldstændig slutte os til den meget ærede Regjering, det Gaab, at den Udtalelse, som Conseilspræsidenten fremkom med i denne Session, skal kunne virkeliggøres — den staar aftrykt her i Flertallets Betænkning, hvortil jeg skal henvisse — og disse Ord give os den faste

Fortrøstning, at Sagen ikke er afgjort ved den Afstemning, som skal falde her i Aften.

Ordføreren (Berg): Jeg glemte at anføre, at der er et af de stillede Ændringsforslag, som ikke falder ind under den almindelige Betragtning vedrørende Forsvarsvæsenets Udvikling, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 172; det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor Forsvaret. Jeg skal bemærke paa Udvalgets Flertals Vegne, at Hans Majestæt Kongens Dampskib „Slesvig“, faar en Hovedreparation efter den i Formiddag vedtagne Bevilling til et Beløb af 31,900 Kr., at det er erkjendt at være et godt Skib, og at det altsaa kan antages at være brugeligt i sit Diemed. Man staar imidlertid ikke fjernt fra den Tanke, at et Forslag af denne Natur, som anden Gang er kommet frem, under andre Forhold kan fortjene en indgaaende Overveielse, men at man ikke kan være med til, lige saa lidt paa dette Punkt som paa andre, at anbefale at yde den nuværende Regjering en Bevilling, som ikke er nødvendig.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Den ærede Ordfører begyndte sit Foredrag med at give en Oversigt over Udgifterne til Forsvarsvæsenet paa §§ 22 og 23 samt paa § 26. Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører videre i denne Undersøgelse men kun henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg allerede havde Anledning til ved Forhandlingerne igaar at anføre, at Stigningen paa § 22 i Aar for en væsentlig Del er foranlediget ved en Bestræbelse efter at bringe Budgettet i en nøiere Overensstemmelse med den virkelige Udgift, og at dernæst en Del af Stigningen ligesom er fremkaldt ved Pristigninger, saaledes at man ikke kan paastaa, at den er bevirket ved forøgede Fordringer til Forsvarsvæsenet. Hvad § 26 angaar, da maa der jo ses bort fra de Beløb, som ere foreslaaede anvendte til rent extraordinære Forsvarsforanstaltninger. Naar disse Hensyn tages, saa tror jeg ikke, at der vil vise sig at være en meget betydelig Forskjel paa Fordringerne i Aar og paa Gjennemsnitsfordringerne i de foregaaende Aar, muligvis alene med Undtagelse af, hvad der er foreslaaet til Fyr- og Vagervæsenet, til Opmaalinger og slike Foranstaltninger, som jo finde fuld Afslutning her i dette Thing. — Ved Behandlingen af de stillede Ændringsforslag skal jeg forøvrigt følge den samme Vej, som blev betraadt af den ærede Ordfører, nemlig dele dem i to Dele: de Ændringsforslag, som vedrøre, hvad man kan kalde extraordinære Forsvarsforanstaltninger, og de Ændringsforslag, der vedrøre mere almindelige Foranstaltninger, som vi have set gjentagne Gange opførte paa denne Paragraf. Idet jeg først skal vende mig til den sidste Klasse Ændringsforslag, beklager jeg, at jeg ikke kan følge